

ความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
นำไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร
SUCSESSES FAILURES AND CHALLENGES OF THE IMPLEMENTATION
OF THE POLICY ON ELDERLY ALLOWANCES OF NONG KHAEM DISTRICT
OFFICE BANGKOK

วรวุฒิ วีระวัฒน์¹

Worawut Weerawat

Article History

Received: 24-05-2023; Revised: 03-08-2023; Accepted: 22-08-2023

<https://doi.org/10.14456/issc.2024.12>

บทคัดย่อ

การวิจัยปัญหาและอุปสรรคในดำเนินงานการดูแลผู้สูงอายุเรื่องการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเชิงความสำเร็จและล้มเหลวของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของหน่วยงานราชการอื่น ๆ การวิจัยนี้เพื่อศึกษา 1) ทราบวิธีการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและความล้มเหลว ในการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพความสำเร็จ และแนวทางการแก้ไขความล้มเหลว ของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จำนวน 383 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลโดยที่หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนํานโยบาย เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

¹อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Lecturer, Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University

Email: warintorn.jan@bkkthon.ac.th *Corresponding author

นโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และอยู่ในระดับปานกลางในด้านโครงสร้างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: ความสำเร็จ; ล้มเหลว; การนำนโยบาย; เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ABSTRACT

A research on problems and obstacles in the implementation of elderly care on the management of the elderly living allowance in terms of success and failure of the implementation of the elderly living allowance policy of Nong Khaem District Office. Bangkok It is a study for the benefit of the implementation of the old age allowance project of other government agencies. The purpose of this research was to study 1) to know how to implement the old age allowance policy of Nong Khaem District Office. Bangkok 2) to study the conditions of problems, obstacles and failures in the implementation of the old age allowance policy of the Nong Khaem District Office Bangkok 3) to analyze efficiency and success and solutions to failures of the implementation of the old age allowance policy in Nong Khaem District Office Bangkok .The sample used in the study. The elderly who received the allowance for living expenses in Nong Khaem area Bangkok, 383 people. Tools used to collect data by finding the average. and the standard deviation.

The study found that:

Most of the respondents had opinions about the successes, failures and challenges of policy implementation. Old age allowance to the practice of the Nong Khaem District Office Bangkok Overall, it was at a high level and when considering each aspect, it was found that it was at a high level. Sorted according to the average from the most to the least, namely, the budget allocation is appropriate. Knowledge and understanding of the old age pension policy In terms of taking care of the well-being and lifestyle of the elderly The amount of the old age allowance and at a moderate level in the structure of the implementation of the old age pension policy.

Keywords: Success; Failure; Policy implementation; Pension for the elderly

1. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้ระบุเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับความคุ้มครองจากมาตรการของรัฐ เพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้ความคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวก ให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้อย่างสมศักดิ์ศรี ไว้ในมาตรา 27 ประเทศไทยเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ พ.ศ.2547 และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ใน พ.ศ.2567 ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) โดยจากข้อมูลของ United Nations World Population Ageing พบว่า หลังจาก พ.ศ.2552 ประชากรที่อยู่ในวัยพึ่งพิงได้แก่ เด็กและผู้สูงอายุ จะมีจำนวนมากกว่าประชากรในวัยแรงงาน โดยอัตราการเพิ่มของประชากรสูงอายุแม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่

สูงกว่าอัตราการเพิ่ม ประชากรรวมค่อนข้างมาก อันเป็นผลมาจากอัตราเจริญพันธุ์ที่ลดลงอย่างรวดเร็ว (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย (มส.ผส.) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2557)

ทั้งนี้ การกิจหรือบริการที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องดำเนินการให้กับประชาชนในพื้นที่ คือ การส่งเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพ ทั้งที่สุขภาพไม่สมบูรณ์ ไม่แข็งแรง และการเจ็บป่วยด้วย โรคต่าง ๆ ปัญหาในด้านร่างกายของผู้สูงอายุที่เกิดจากความผิดปกติของร่างกาย สืบเนื่องจากเมื่อมีอายุมากขึ้นและขาดความรู้ในการดูแลสุขภาพจนกลายเป็นปัญหา จากปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบกับผู้สูงอายุทั้งทางตรงและทางอ้อมในคุณภาพ (หมัดเพาชี รูบามา, 2560)

โครงการ National e-Payment ของภาครัฐ เป็นการบูรณาการฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม และพัฒนาระบบการรับจ่ายเงิน ภาครัฐทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่งเสริมการรับจ่ายเงินของหน่วยงานภาครัฐผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ส่งเสริมให้มีฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับสวัสดิการของภาครัฐ ควบคู่กับการจ่ายเงินให้แก่ประชาชนโดยตรงผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถจ่ายเงินช่วยเหลือ และสวัสดิการให้แก่ประชาชนได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย ลดความผิดพลาด ความซ้ำซ้อน และโอกาสการทุจริตจากการจ่ายด้วยเงินสด หรือเช็ค โดยได้ใช้เขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และชลบุรีเป็นต้นแบบให้การใช้ระบบ e-Payment ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2560 ระเบียบการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถูกถ่ายโอนไปยังกรมบัญชีกลางโดยตรงมีการบูรณาการฐานข้อมูลสวัสดิการสังคมให้มีความเชื่อมโยงกันทั่วทั้งประเทศ ตามโครงการ e-Payment ภาครัฐ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ National e-Payment Master Plan โดยทำหน้าที่จ่ายเงินตรงเข้าบัญชีผู้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางได้ออกหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติในการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามโครงการฐานข้อมูลสวัสดิการสังคม เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายเงินอุดหนุนแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกรมบัญชีกลางได้ร่วมมือกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลร่วมกัน และได้รับการสนับสนุนจากกรมการปกครองในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลบุคคล (พิรุวรรณ กิติคุณ, 2561)

สำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล ใน พ.ศ.2544 - 2545 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร การดำเนินงานตามโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้มีการปรับเปลี่ยนระเบียบกฎหมายและพัฒนารูปแบบการจ่ายเบี้ยยังชีพ ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินโครงการดังกล่าวอยู่หลายประการ เช่น สภาพพื้นที่ สภาพทางสังคม รายได้ การอุดหนุนเงินจากรัฐบาล อัตราค่าจ้าง ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน รวมถึงความตระหนักและการให้ความสำคัญในเรื่องการดำเนินงานด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพของผู้นำในสำนักงานเขตหนองแขม ล้วนเป็นปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

ทั้งนี้การศึกษาของ วิชุดา สาธิตพร (2560) การสร้างความเป็นธรรมทางสังคมผ่านนโยบายสวัสดิการสังคม กรณีศึกษาการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ได้อธิบาย ผู้ได้รับประโยชน์จากนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายดังกล่าว และ มีความภูมิใจในฐานะที่เป็นผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ บทความนี้มีข้อเสนอแนะว่าการดำเนินโครงการ ในลักษณะการให้ความช่วยเหลือประชาชนในรูปสวัสดิการต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ได้รับประโยชน์ให้ชัดเจนและเป็นธรรม

อย่างไรก็ตามการดำเนินนโยบายควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

ได้อย่างทั่วถึงเพื่อลดระดับความเหลื่อมล้ำ ในการเข้าถึงโครงการช่วยเหลือประชาชนของภาครัฐ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยถึงความสำเร็จและล้มเหลวของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ในประเด็นรูปแบบและวิธีการดำเนินโครงการฯ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในดำเนินโครงการฯ ทั้งนี้ผลของการศึกษาวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของสำนักงานเขตหนอง กรุงเทพมหานครต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบวิธีการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขมกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค และความล้มเหลว ในการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพความสำเร็จ และแนวทางการแก้ไขความล้มเหลว ของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

3. สมมุติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนํานโยบาย เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

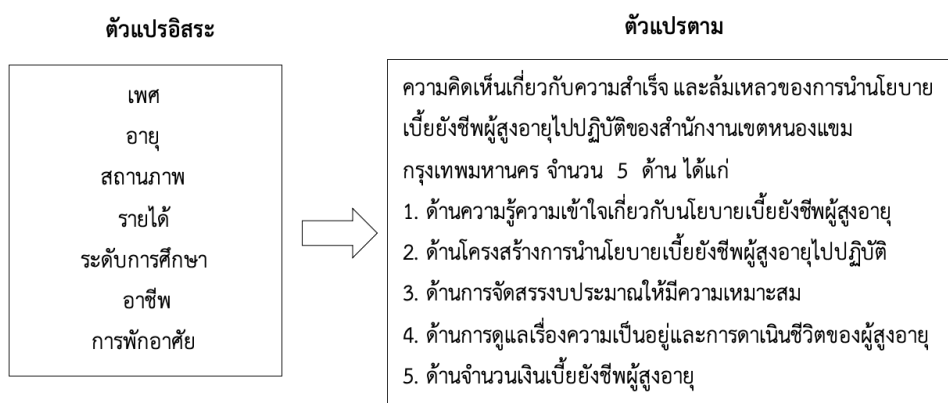
4. การทบทวนวรรณกรรม

โดยผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมประกอบไปด้วย ความหมายของผู้สูงอายุ แนวคิดด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์และคุณภาพชีวิต สถานการณ์และปัญหาผู้สูงอายุไทย แนวคิดการศึกษากระบวนการของภาวะผู้สูงอายุ และแนวคิดพื้นฐานในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุและบทบาทอำนาจหน้าที่ และนำแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดทฤษฎีเพื่ออธิบายปัจจัยความสำเร็จและและล้มเหลวของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ด้านโครงสร้างการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่ออธิบายการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดวิจัย

6. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสำเร็จ ล้มเหลวและความท้าทายของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานครซึ่งมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร จำนวน 8,617 คน (สำนักงานเขตทวีวัฒนา, 2558) โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และความคลาดเคลื่อน + 5% (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 หน้า 146) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามชุมชนต่าง ๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มสร้างเครื่องมือ ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล นำกรอบแนวคิดทฤษฎี แนวคิด และหลักการ ตลอดจนสภาพและปัญหาความสำเร็จและล้มเหลวของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการจัดบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ด้านต่าง ๆ 5 ด้านด้วยกัน คือ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 2. ด้านโครงสร้างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ 3. ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม 4. ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ และ 5. ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้แบบสอบถามผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้ คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ การพักอาศัย โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จและล้มเหลวของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานครและตอนที่ 3 เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เสนอปัญหา แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้ว เกี่ยวกับความสำเร็จและล้มเหลวของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยได้ขอความอนุเคราะห์ ในการให้ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ได้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแบบสอบถามจำนวน 383 ฉบับเก็บรวบรวมมาได้จำนวน 383 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่หรือร้อยละ (Percent) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ วิเคราะห์ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียงและวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) พร้อมจัดทำคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หาร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย โดยเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean)

ทั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 100) ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 มีความหมายคือ ความต้องการมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 มีความหมายคือความต้องการมาก ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 มีความหมายคือความต้องการปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 มีความหมายคือความต้องการน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 มีความหมายคือความต้องการน้อยที่สุด

โดยสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยมีสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7. ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความสำเร็จ ล้มเหลวและความท้าทายของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขต หนองแขม กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 383 คน ปรากฏผลดังตาราง 1 ดังนี้

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ			5. ระดับการศึกษา		
ชาย	176	45.95	ไม่ได้รับการศึกษา	83	21.67
หญิง	207	54.05	ประถมศึกษา	198	51.71
2. อายุ			มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	85	22.19
60 – 65 ปี	100	26.11	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	8	2.08
66 – 70 ปี	131	34.20	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6	1.57
71 – 75 ปี	96	25.07	ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.78
76 ปี ขึ้นไป	56	14.62	6. ปัจจุบันประกอบอาชีพ		
3. สถานภาพการสมรส			ไม่ได้ประกอบอาชีพ	102	26.63
โสด	13	3.39	รับจ้าง	121	31.59
สมรส	212	55.35	เกษตรกร	150	39.17
หม้าย	118	30.81	ธุรกิจส่วนตัว	10	2.61
หย่าร้าง	40	10.45	7. การพักอาศัย		
4. รายได้โดยรวมประมาณเดือนละ			อยู่กับคู่สมรส	92	24.02
ต่ำกว่า 1,000 บาท	96	25.07	อยู่กับบุตร/หลาน	189	49.35
1,001 – 5,000 บาท	199	51.96	อยู่คนเดียว	83	21.67
5,001 – 10,000 บาท	82	21.41	อาศัยอยู่กับญาติ	19	4.96
10,001 บาท ขึ้นไป	6	1.56	รวม	383	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศเป็นชาย จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 45.95 เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05 เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ปรากฏว่าช่วงอายุระหว่าง 66 – 70 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมาช่วงอายุระหว่าง 60 – 65 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.11 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ อายุ 76 ปี ขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.62 เมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส ปรากฏว่า มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 55.35 รองลงมา คือ หม้าย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.81 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ โสด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.39

โดยเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือนปรากฏว่า รายได้ระหว่าง 1,000 – 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 51.96 รองลงมารายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 25.07 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.56 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏว่า ระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 51.71 รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าจำนวน 85 คนคิดเป็นร้อยละ 22.19 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.78 เมื่อจำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่า อาชีพเกษตรกรมีมากที่สุด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 39.17 รองลงมาอาชีพรับจ้าง จำนวน 121 คิดเป็นร้อยละ 31.59 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.61 และเมื่อจำแนกตามการพักอาศัย ปรากฏว่า พักอาศัยอยู่กับบุตร/หลานมีมากที่สุดจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 49.35 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับคู่สมรส จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.02 และจำนวนน้อยที่สุดคือ อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.96 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษาการศึกษาความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คือ ด้านโครงสร้างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำจะได้ดังนี้ ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ และด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามลำดับ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อคำถาม	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	3.85	0.24	มาก
2. ด้านโครงสร้างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ	3.49	0.34	ปานกลาง
3. ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม	4.02	0.26	มาก
4. ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ	3.81	0.33	มาก
5. ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	3.72	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	3.80	0.17	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 3.85$) และด้านโครงสร้างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.49$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จ ล้มเหลวและความท้าทายของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ใน ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 7 การได้รับการรักษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมาคือ ข้อ 1 การจัดบริการทางการแพทย์เคลื่อนที่ตรวจสุขภาพที่บ้าน ($\bar{X} = 4.22$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 การจัดเครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้สูงอายุ

ด้านโครงสร้างการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในด้านโครงสร้างการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 13 และข้อ 14 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ใน ระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 10 การจัดที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีบ้านพัก ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมาคือข้อ 11 การจัดที่พักชั่วคราวสำหรับผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ($\bar{X} = 3.59$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 14 การทำความสะอาดและจัดที่พักอาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 3.19$)

ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม โดยการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสม รายได้และการทำงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 21 การมีเงินเหลือพอเก็บออมไว้ในยามจำเป็น ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมาคือข้อ 16 การมีเงินใช้อย่างเพียงพอในการทำบุญหรืองานสังคมอื่น ($\bar{X} = 4.19$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 22 การให้ส่วนลดในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.63$)

ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุในด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 24 การจัดกิจกรรมนันทนาการงานรื่นเริงในวันสำคัญต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ ข้อ 28 การส่งเสริมกิจกรรมชมรมและสนับสนุนงบประมาณชมรมผู้สูงอายุเพื่อทำกิจกรรม ($\bar{X} = 3.92$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 26 มีการจัดทัศนศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 3.66$)

ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) ที่เห็นด้วยกับจำนวนเงินที่จ่ายเป็นรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุโดยจ่ายตามช่วงอายุผู้สูงอายุ 60 - 69 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 600 บาท ผู้สูงอายุ 70 - 79 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 700 บาท ผู้สูงอายุ 80 - 89 ปีจะได้รับเบี้ยยังชีพ 800 บาท ผู้สูงอายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเบี้ยยังชีพ 1,000 บาท จึงมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ความต้องการได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มเป็นเดือนละ 1,000 บาท เป็นขั้นต่ำ รองลงมาคือ ต้องการให้ครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกันในชมรมผู้สูงอายุและต้องการออมเงินเข้ากองทุนโดยออมมากกว่าวันละ 1 บาทและต้องการให้มีหน่วยเคลื่อนที่ทางกายภาพบำบัดเข้าไปในชุมชนตามลำดับ โดยพบว่าความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ต้องการได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มเป็นเดือนละ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.98 รองลงมาคือ ต้องการให้ครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกันในชมรมผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 22.55 และต้องการออมเงินเข้ากองทุนโดยออมมากกว่าวันละ 1 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

8. อภิปรายผล

จากการศึกษาความสำเร็จ ล้มเหลว และความท้าทายของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานครและในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีประเด็นค้นพบที่น่าสนใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้เพราะพื้นที่อยู่ห่างไกลจากอำเภอและหมู่บ้านอยู่ห่างไกลกันผู้สูงอายุไม่สะดวกในการเดินทางและครอบครัวมีอาชีพรับจ้างมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพ หน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่ให้บริการเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ยังเข้าไม่ถึงในพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้ผู้สูง

อายุมีความต้องการด้านสวัสดิการสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรอนันต์ กิตติมันคง (2547, บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมาพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะเนื่องจากวัยสูงอายุ เกิดมีความเสื่อมของร่างกาย พบปัญหาการเจ็บป่วยอยู่บ่อยครั้ง ทั้งโรคประจำตัว หรือโรคเรื้อรังต่าง ๆ ทำให้ผู้สูงอายุต้องการใช้บริการด้านการรักษาพยาบาลบ่อยครั้งและจำนวนประชาชนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นการรับบริการด้านสุขภาพอนามัยไม่เพียงพอและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุที่มีปริมาณจำนวนมาก ผู้สูงอายุต้องมีสุขภาพอนามัยที่ดี ไม่เจ็บป่วยถือเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยผู้สูงอายุมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ก็สามารถทำงาน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการมาก ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ หอนงาม (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานีพบว่า ด้านสุขภาพอนามัยมีระดับความต้องการมาก

ด้านโครงสร้างการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้สูงอายุบางส่วนจะมีที่พักอาศัยที่ถาวรแข็งแรงและปลอดภัย หรือบางคนก็พักอาศัยอยู่กับบุตรหลานซึ่งสามารถทำงาน มีรายได้เพียงพอในการก่อสร้างที่พักอาศัย ทั้งนี้สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีที่พักอาศัย เทศบาลได้ตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างเป็นประจำทุกปีจึงทำให้ความต้องการที่อยู่อาศัยมีไม่มากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริกัญญา แก่นทอง (2548 , บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส พบว่า ด้านที่พักอาศัยมีระดับความต้องการปานกลางเช่นเดียวกัน

ด้านการจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพด้านการเกษตร จะหยุดทำงานก็ต่อเมื่อมีอายุมากขึ้นและร่างกายไม่อำนวยทำให้ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดรายได้ โดยอยากมีรายได้มีงานทำที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายเพื่อจะได้มีรายได้ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ภายในครอบครัวและใช้จ่ายเมื่อเจ็บป่วยไม่สบายและเมื่อยามที่ไม่สามารถทำงานได้อีก ซึ่งผู้สูงอายุไม่ยอมรับเงินจากบุตรหลาน เพราะกลัวบุตรหลานไม่มีเงินเพียงพอในการใช้จ่าย จึงทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการด้านนี้มาก ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุซุกร เหมือนเดช (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ด้านความมั่นคงของรายได้และการทำงาน มีระดับความต้องการมาก

ด้านการดูแลเรื่องความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้สูงอายุส่วนมากจะอยู่บ้านตามลำพัง เนื่องจากบุตรหลานต้องเดินทางไปทำงานต่างจังหวัดหรือต่างถิ่น จะทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกเหงา หว่ โดดเดี่ยวเหงา หรือบางครั้งอาจจะน้อยใจที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง จึงอยากจะมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้อื่นเพื่อจะได้มีเพื่อนพูดคุย เพื่อจะให้แลกเปลี่ยนความรู้ในด้านต่าง ๆ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม หล้าเบ็สสะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของประชาชนชุมชน เขต 4 เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ด้านนันทนาการมีระดับความต้องการมาก

ด้านจำนวนเงินเบี้ยยังชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) ที่เห็นด้วยกับจำนวนเงินที่จ่ายเป็นรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุโดยจ่ายตามช่วงอายุผู้สูงอายุ 60 - 69 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 600 บาท ผู้สูงอายุ 70 - 79 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพ 700 บาท ผู้สูงอายุ 80 - 89 ปีจะได้รับเบี้ยยังชีพ 800 บาท ผู้สูงอายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเบี้ยยังชีพ 1,000 บาท จึงมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ความต้องการได้รับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มเป็นเดือนละ 1,000 บาท เป็นขั้นต่ำ ทั้งนี้เพราะเนื่องจากอาชีพไม่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้สูงอายุ จึงทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพและเนื่องด้วยภาวะ

เศรษฐกิจปัจจุบันและสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันก็เพิ่มมากขึ้นด้วยส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ทั้งนี้ยังต้องพึ่งพารายได้จากบุตรหลาน จึงจะมีรายได้เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพ แต่เนื่องด้วยไม่ยอมรับกวนบุตรหลานมากนักจึงมีความต้องการอยากได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่ม เพื่อจะได้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในสิ่งที่จำเป็น

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นพบว่า ความสำเร็จ และล้มเหลวของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลมากขึ้น การได้รับการรักษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายผู้ที่เกี่ยวข้องต้องวางแผนการจัดบริการด้านสวัสดิการสังคม ควรคำนึงถึงความต้องการและการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ ตลอดจนการบูรณาการวางแผนด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุกับส่วนราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรักษามาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ให้ครอบคลุมทุกด้านตามแผนผู้สูงอายุและมาตรฐานการสังคมสงเคราะห์ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ มีการจัดกิจกรรมหรือการฝึกอบรมตามโครงการที่ได้จัดทำตามแผนงาน เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับความรู้เรื่องสวัสดิการสังคมด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องดูแลสุขภาพ เพราะว่าถ้ามีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ก็จะปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ จะได้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินงานควรต้องวางแผนและประสานหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อฝึกอบรม ด้านอาชีพ และให้ความรู้คำแนะนำ ในด้านการทำงานและด้านอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัย เพื่อให้ผู้สูงอายุมีงานทำและมีอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย สามารถทำงานได้ อย่างถูกต้อง และปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้สูงอายุ โดยให้ผู้สูงอายุได้มีส่วนร่วมในความคิดและการปฏิบัติ เพื่อจะได้ทำงานอย่างมีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งจะบ่งบอกถึงการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์เพื่อจะได้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีเงินเหลือพอ หรือมีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็น

9. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยถึงปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานความสำเร็จ และล้มเหลวของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและแก้ไข
2. ควรวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเรื่อง ความสำเร็จ และล้มเหลวของการนํานโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร เพื่อเจาะลึกถึงสาเหตุการแก้ไขและปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ

รายการอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ หอนงาม. (2551). *ความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเพ็ญ อำเภอสว่าง*
จังหวัดอุดรธานี. [รายงานการศึกษาระดับปริญญาโทฉบับที่ 1 ไม่ได้อัปโหลด]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). *มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ*. กระทรวงมหาดไทย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *หลักการวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 3) สุวีริยาสาส์น
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์,
- พิรุณรัตน์ กิตติคุณ. (2561). ห้องปฏิบัติการนวัตกรรมภาครัฐ (Government Innovation Lab: Gov Lab). *เอกสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์*.
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- พรอนันต์ กิตติมันคง. (2547). *การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ไม่ได้อัปโหลด]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2557). การทบทวนและสังเคราะห์องค์ความรู้ผู้สูงอายุไทยพ.ศ.2545-2550. คิวพี จำกัด. วิชาดา สาธิตพร, และคณะ. (2560) . การสร้างความเป็นธรรมทางสังคมผ่านนโยบายสวัสดิการสังคม: กรณีศึกษาการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ. วารสารผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน, 10(1), 23-44.
- ศิริกัญญา แก่นทอง. (2548). ปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานแพทย์. (2557). แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ.2557. กรุงเทพมหานคร.
- หมัดเฟาซี รูบามา และคณะ. (2560). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลคลองหลา อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. (น.1888-1894). นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- อาคม หล้าเป็นสะ. (2551). ความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของประชาชนชุมชน เขต 4 เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. [รายงานการศึกษาอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อุซุร เหมือนเดช. (2552). ความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี